

Izhaja trikrat na teden v šestih izdanjih, in sicer: vsak terek, četrtek in sobota, jutranje izdanje opoldne, večerno izdanje pa ob 3. uri popoldne, in stane z uredniškimi izrednimi prilogi ter s „Kazipotom“ ob novem letu vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto . . . 13 K 20 h. ali gld. 6:60
pol leta . . . 6:60 . . . 3:30
četrt leta . . . 3:30 . . . 1:70
Posamične številke stanejo 10 vin.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure jutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h. ali gld. 1:60.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Solski ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Večerno izdanje.)

Uredništvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsaki dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dop. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 9.
Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.
Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se poš. le upravnistvu.
Neplačanih pisem ne sprejema le uredništvo ne upravnistvo.

Oglaš in poslanice
se računajo po pet-črtah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovansko knjižnico“, katera izhaja mesečno v svoji obsežni 5 do 6 pol ter stane vsakeletno 1 gld. 80 kr. — Oglasi v „Slov. knjižnici“ se računajo po 20 kr. pet-črtica.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

Bog in narod!

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. lv. Meljavec) tiska in zal.

Par besed o naši duhovščini.

Kdor seje veter, žanje vihar.

V „Prim. Listu“ od dne 13. t. m. se je obrnilo „več duhovnikov v Gorici“ do c. kr. državnega pravdnistva z vprašanji, ali mu je znano, da „Soča“ in „Primorec“ že celih osem mesecev v eno mer blatita in grdita duhovski stan, da ga izročata javnemu zaničevanju, da hujskata občinstvo proti njemu, da mu jemljejo dobro ime in ugled itd. Potem se spodtikajo nad besedami „far“, „farški“, „profanatorji vere“, „dervisi“ itd., češ, s tem se žali cel duhovski stan, in kaj bi reklo c. kr. državno pravdnistvo, ako bi se s sličnimi izrazi obkladalo sodnike, častnike, učitelje itd.? Za „Prim. Listom“ je prišla tudi „Gorica“ od sobote, ki govori o sovraštvu do duhovščine, ter smatra za sovražnika našega ljudstva vsakega, ki nastopa sovražno proti naši duhovščini, in tako naprej, kakor že znajo vedno.

Vsa taka in slična pisava je stalno orožje, s katerim se bojujejo klerikalci proti naprednjakom, čeprav vedó, da pri tem grdo lažejo. Opetovano že smo povdarjali, in tu z nova povdarjamo, d. naša stranka ni proti duhovščini kot taki, in pusti prav lepo v miru vse tiste gospode duhovnike, ki so res duhovniki, ter ne agitujejo okoli z lažjo in obrekovanjem na jeziku, ne profanujejo vere in cerkve ter živé tako, kakor pritiče katoliškemu duhovniku. Proti pravim duhovnikom nismo storili nobenega koraka in ga tudi ne storimo, pač pa smo jih storili in jih še storimo proti vsem tistim članom duhovščine, ki zlorabljajo vero in cerkev, spovednice, ki odpovedujejo kristijanom zadnjo popotnico, ki tulijo po shodih kakor zveri, s par besedami: naša stranka se bori proti vsem onim duhovnikom, ki nastopajo politično proti nam v javnosti, po časopisih in cerkvah. Tega pa nam ne more nihče zabraniti, saj to je vendar naša politična dolžnost!

Klerikalna stranka gre z vso silo, z vsemi mogočimi in nemogočimi sredstvi proti narodno-napredni stranki, kaj ni umevno potem, da se morajo naprednjaki boriti proti klerikalcem?! Ta je res lepa, da duhovniki bi smeli delati proti naprednjakom, kar bi hoteli, narodno-napredna stranka pa

bi morala na vse klerikalne lumparije lepo molčati! Ta bi bila lepa! In res, nekaj takega zahteva „več duhovnikov v Gorici“ v pozivu v „Prim. Listu“ do c. kr. državnega pravdnistva, skrivaje se pri tem za svoj stan, češ, ako se piše o duhovnikih, se napada s tem duhovski stan!

Čim bolj se bližamo odločilnemu dnevu končnih volitev, tim bolj se dviga klerikalna svojat po svojih listih in cerkvah proti naprednjakom. Vsako toliko časa „pogruhtajo“ kako novo, in tako so „pogruhtali“ tudi, da bi ne bilo napačno, obrniti se naravnost do državnega pravdnistva, naj jih seiti, češ, morda le kaj zaleže! — Res, da državno pravdnistvo je urad, postavljen v varstvo javnega reda, ali nikakor ne v prilog le enih in v neprilog drugih, kakor to jasno zahteva „več duhovnikov v Gorici“! Ta bi bila lepa! Gospodi se pač kolce po zlatih srednjeveških časih z inkvizicijo in preganjanjem vseh neljubih jim oseb. —

Vprašanja c. kr. drž. pravdnistvu od strani tistih „več duhovnikov“ so pač smešna predznost. Odkar je počil razkol, sta blatila „Gorica“ in „Prim. List“ neprestano naše prve moze v narodno-napredni stranki, kradla jim čast in poštenje, jih izpostavljala javnemu zaničevanju, hujskala občinstvo proti njim, vzbujala z lažnjivim sumničenjem sovraštvo do njih ter jim jemala s psovkami dobro ime in ugled pri ljudstvu! Tako v listih, tako v privatnih pismih, ki so romala po deželi, tako na leci, spovednici, tako na shodih. Kaj se je navalilo „brezvercev“ na naše pristaše, koliko spletkarij in sovraštva se je zasejalo med ubogo ljudstvo iz farovža in cerkve, kaka divja gonja prav od strani izvestnih duhovnikov se je pričela proti naprednjakom, kako se je fanatizovalo ljudstvo z lažnjivo prelvezo, da je vera v nevarnosti, in kako se je poleg drugega različnega končno spravilo ljudi v nesrečo, v vrsto tolovajev!

Črni gospodje, to ste počeli Vi, to ste storili Vi! Dolgo časa smo se državali, dolgo časa smo trpeli knuto klerikalizma, s katero se je bilo po naših hrbtih, nò, slednjič je bilo konec potrpežljivosti, in rodila se je reakcija, kakor jo poznate.

Sejali ste veter, želi ste vihar! Kar ste iskali, to ste našli! V eno mer ste

drezali in drezali, lagali in obrekovali ter kazali na naše vel-moze, kakor da so same moralne propalice in ničredneži, katere treba, po Gregorčičevem receptu, vse pod ključ, nò, in končno se Vam je povedalo, kar Vam pritiče. Viste lagali o naših vel-mozeh, mi pa smo pisali resnico o naših politikujočih duhovnikih, ki so pozabili na svoj poklic, da so duhovniki, ter so se smatrali le nekam za politične agitatorje v duhovski službi! Želi ste vihar!

To se nam je zdelo potrebno še danes omeniti, ker tisto orožje, da naprednjaki so proti duhovščini in veri, vihtijo klerikalci v enomer prav sedaj, ko se bližamo koncu volitev. Da pa to ni res, so nam dokaz prav naši napredni moze, ki v istini redé duhovščino in vzdržujejo cerkev. Ti so steber cerkve in steber tudinaše stranke, profanatorstvo in zloraba cerkve in vere pa ostaja izvestnim duhovskim politikonom pod patronanco rimskih dohtarjev v Gorici!

Ako pa se kedaj kaj spremeni, ako se ljudstvo naveliča politike na leci in v spovednici, ako začne opuščati hram božji, ako prične misliti o Riemanju in se kom drugem, ako se zgodi kaj takega, bode temu kriva edino le tista peklenska politika, katero tira v naši deželi klerikalna stranka! Toliko mirno in stvarno! In s tem punctum!

Dopisi.

S Pečim, dne 12. decembra 1900. (O volitvah volilnih moze.) — Ker se je neki dopisnik iz našega kraja v 50. štev. „Prismojenega Lista“ na široko pobahal, kako imenitno smo Pečani na dan volitve pokazali udanost do vere (prav bi bilo rečeno: „bere“) in naroda, se oglasam, dà, v resnici so se pokazali Pečani, ki so vedno sluli kot se precej zavedni, da smo v nekih letih jako nazadovali. Kdo je temu kriv? Temu je krivo pred vsem to, da pri nas vedno šolo podučujejo le duhovniki! Ubogo ljudstvo tam, kjer se to godi!

V naši majhni občini je čez 50 analfabetov, in med vsem prebivalstvom ni najti dveh, ki bi znala korektno in pravilno pisati! Žalostno a vendar — „haarsträubende Wahrheit“!! To ugodnost (kar je nazadnjaškega, je vse nuncem „ugodnost“) je bil porabil naš

„vikar“ in spravil se je z vso silo na to „nevedno“ ljudstvo, dobro vedoč, da „kdor nič ne čita, nič ne vé.“ Hodil je neprestano od hiše do hiše ter ljudstvu zlobno natvezal grozno nevarnost, ki preti sedaj veri (mi vemo, da se je šlo za „béro“ in malho, a naše prosto ljudstvo ne razločuje bere od vere, trebalo bi pristavljati še — „acijs“) in cerkvi od nas naprednjakov-liberalcev! Črnil je dr. Tumo, „Soča“ in našo stranko na način, kakoršen je le „črncem“ prirojen. Zatrjeval je, da dr. Tuma je sicer krščen, a da vse le proti veri vpeljuje in da dela le za obrtnike, za kmeta nič itd., „Soča“ da je brezverski list, ki vedno slabo in lažnjivo piše o veri. Gregorčič pa da je mož katolišk, poln slave in moči; on naj bo vedno poslanec, njemu se ne sme tega odreči. S takimi in enakimi „lažjarstvi“, in ker je imel še skoraj v vsaki hiši po par „devic“ na svoji strani, katere niso dale svojim možem in bratom miru, je bil dosegel zares časten vspel, da je bil sprvil na voličih celih 34 analfabetov in tudi nekaj drugih, ki pa sploh nič ne čitajo, in si le z največjo težavo svoje ime na papir zapraskajo. Ta tolpa, med kojoj so se nahajali mnogi „nemanici“ (pristno po uvođenem članku „Prim. Lista“ iste štev.) dà, še celo slaboumnii in taki, kateri so že delali „nuncu“ večkrat ponočno „parado“ v cerkvi, ki med najsvetejšim opravilom „čik“ zvečijo, kar mi naprednjaki-liberalci vendar studimo, šla je vneto v volilni boj za „vero“ v veliko veselje „nuncu“! Še na voliču in drugod so izražali glasno: „Za vero mi kri prelujemo“. Zares — „schöne Gesellschaft das!“ Celo neki volilni mož V. kurije se je bil izrazil na voliču: „Naprednjaki, le delajte kar hotete, naša sv. katoliška cerkev ne propade!“ To revče je baje mislilo, da je voljen za to, da bo branil sv. cerkev, ne pa da bo volil poslanca; torej se je prav malo zanesti, da se postavi na dan volitve v Tolminu pred cerkev in bo branil isto pred naprednjaki! Kdo se ne smeje!

Težek „misijon“ je imel naš nunc, in se par njegovih „petoliznikov“, da so si priborili zmago nad nami „vše frdamanimi naprednjaki“ v V. kuriji. V sili se hudé muhe zre, torej ni ostajalo tudi našemu nuncu drugega, nego poprijeti se tam, kjer se je bilo nadejati kaj vspeha, ker pri nas naprednjakih bi ne bilo nič, ko bi bil tudi čez noč dober

— 42 —

Quo vadis?

Roman.

Poljski spisal Henrik Sienkiewicz. — Poslovenil Podravski.

(Dalje.)

„Tvoj plemeniti modrijan je nečimnik. Ne, ni ga člo, in se tudi več ne prikaže.“

„Jaz imam boljše mnenje, ako ne o njegovi priljudnosti, pa vsaj o njegovem razumu. Puščal je kri tvojemu močnjiku, ter pride zopet, bodisi samo radi tega, da to stori drugič.“

„Naj se čuva, da mu jaz ne puščam.“

„Ne stori tega, imej potrpežljivost, dokler se temeljito ne prepričaš o njegovi pokvarjenosti. Ne dajaj mu več denarja, nasprotno pa mu obljubi bogato nagrado, ako ti prinese temeljito poročilo. Ali si se lotil česa tudi sam?“

„Dva moja oproščenca, Nimfidij in Demas, jo iščeta v spremstvu šestdeseterih ljudi. Onemu sužnju, ki jo najde, sem obljubil prostost. Vrhu tega sem še poslal sužnje na vsa pota, ki drže iz Rima, naj po krémah povprašujejo po Ligu in po deklici. Tudi sam tekam po mestu po dnevu in po noči, računaje na srečno naključje.“

„Karkoli izveš, sporoči mi, jaz moram oditi v Antijo.“

„Prav.“

„In ako kako jutro, sprebudivši se, porečeš, da za jedno deklo se ni treba toliko mučiti in toliko tru-

dit, pa pridi v Antijo! Tam ne bo nedostajalo žensk niti vedrila.“

Vinicij se jame z urnimi koraki sprehajati po veži. Petronij, zroč ga za trenutek, reče naposled:

„Povej mi odkritosrčno — ne kakor strastnež, kateri se sam prepričuje in sam razvema, marveč kot razumen človek, ki odgovarja prijatelju: ali ti je še zmerom toliko mar za Ligijo?“

Vinicij za trenutek obstane, pogleda Petronija, kakor bi ga doslej še ne bil videl, ter se jame znovi sprehajati. Bilo je odividno, da duši v sebi jezo. Končno mu zavest lastne slabosti, žalosti, jeze in nepomirljive tuge priženeta v oči dve solzi, ki sta povedali Petroniju več, nego najzgovornejša usta.

Petronij se zamisli ter reče čez trenutek:

„Sveta ne drži na hrbtu Atlas, marveč ženska ter se časih igra z njim kakor z žogo.“

„Dà!“ odvrne Vinicij.

Na to se jameeta poslavljati. Toda v tem hipu naznani suženj, da Kilon Kilonid čaka v predveži ter prosi, da bi smel priti pred gospodarjevo obliče. Vinicij naroči, naj ga takoj spuste, Petronij pa reče:

„Glej, mari ti nisem rekel? Pri Herkulu, ohrani samo mir, sicer on nadvlada tebe, ne pa ti njega.“

„Pozdrav in čast plemenitemu bojnemu tribunu in tudi tebi, gospod!“ reče Kilon, ko vstopi. „Naj bo naša sreča enaka vajini slavi in slava naj preletí ves svet, od stebrov Herkulovih do meje Arsacide.“

„Pozdravljen, postavodajec čednosti in modrosti,“ odvrne Petronij.

Vinicij ga vpraša z navideznim mirom:

„Kaj prinašaš?“

„Poprej sem ti prinesel, gospod, nadejo, sedaj pa ti prinašam zagotovilo, da bo deklica najdena.“

„To pomeni, da je doslej še nisi našel?“

„Dà, gospod, toča našel sem, kaj pomenja znamenje, ki ti ga je načrtala; vem, kdo so oni ljudje, ki so ti jo odnesli, ter poznam vero, med katere priznavalci jo je treba iskati.“

Vinicij je hotel skočiti raz sedež, na katerem je sedel, toda Petronij mu položi roko na ramo ter, obrnivši se h Kilonu, reče:

„Nadaljuj!“

„Ali si pa povsem gotov, da je deklica načrtala v pesek ribo?“

„Tako je,“ zahrumi Vinicij.

„Pa je ona kristijanka in odvzeli so ti jo kristijani.“

Nastane trenutek molčanja.

„Čuj, Kilon,“ reče končno Petronij. „Moj sodnik ti je bil odločil za poiskanje dekleta znatni znesek, toda tudi nič manj znatno število palic, ako ga hočeš prevariti. V prvem slučaju si oskrbiš ne jednega, marveč tri pisarje, v drugem pa ti modroslovje vseh sedmerih modrijamov s tvojim lastnim vred ne bo zadoščevalo za zdravilno mast.“

„Deklica je kristijanka, gospod!“ zakliče Grk.

„Premisli dobro, Kilon. Nisi bedast človek! Znano je, da sta Junija Silana ter Kalvija Krispinilla obdoličili Pomponijo Grecino, da je priznavala kristijanskega praznoverja, toda znano je tudi to, da jo je domača sodba te sumnje oprostila. Mar hočeš nama nakvasiti, da Pomponija in Ligija pripadata k sovražnikom človeškega rodu, k zastrupovalcem vodometa in vodnjakov, k čestiteljem oslove glave, k ljudem, ki moré otroke ter se vdajajo najgrši razbrdanosti? Premisli si, Kilon, da osti tega poročila ne začutiš na svojem hrbtu!“

(Dalje pride.)

govornik poslal, kar bi pa prav od srca želeli!

Mi smo želeli „gaspuda“ za to tukaj, da bi nam razkladal resnice in nauke Kristusove, ne pa za to, da bi nam politikoval in posvetoval zadeve diktiral; to umejemo mi sami. Kdor pa ne umeje, pustimo ga, ne slepimo nikogar, ker le pravičnim potom in po samozavesti dosežena zmaga boče častna in v ponos! S terorizmom in lažjo dosežena zmaga pa je sramota, katere ne bi hotel biti deležen!

Čitatelji sami naj sodijo, ali se je pravično pobahal dopisnik v „Prism. Listu“ s Pečin. Ali sme take vrste ljudij šteti med zavedne „klerikalce“, ki se sami niso vedeli, zakaj so šli volit, temveč šli so le zato, ker so „gaspud“ listek poslali in da rešijo cerkev?

Dalje dotični dopisnik hvali nekoje ponikovski fante in možé, ki so jih rešili splošnega propada, in graja Logarščane-Rakovčane, ki so po njegovi velemodi „butici“ volili po nevednosti!

Dá, ponosni smejo biti Ponikovci, da se jih je bilo tako malo dalo zaslepiti tamonjemu „alkoholometru“, in da so večinoma, sicer vsi zavednejši in odličnejši možje stali za narodno-napredno stranko in prekobili nas Pečane. Na Ponikvah se svita, znamenje, da imajo že par let ljudsko solo, ki jo vodijo učitelji a ne nunci!

Ta občina bo igrala vse politično gibanje, združena z zavednim prebivalstvom Kogaršče-Rakovca, ki že danes ponosno sme vsiklikniti: „Pri nas ni „klerikalca“. Mi naprednjaki tukaj pa jih bomo podpirali. Potem naj se „klerikalci“ pa le tepejo in „kri prelivajo za vero“ sebi v nečast, drugim v kvaro!

Slava zavednim Logarščanom-Rakovčanom, ki so bili silno nadlegovani od črnih „kavk“, a vendar so ostali trdni in neomahljivi možje. Posebno naš vrli gosp. župan je imel pogoste, nenavadne obiske „nuncev“, da bi ga bili preslepili, a ostal je mož jeklen in zvest svojemu prepričanju.

Slava in čast tudi zavednim možem in fantom na Ponikvah, ki se niso strasili terorizma ter stali vstrajno in odločno na naši strani. Posebno je hvale vreden bivši tamošnji župan Lapanja, kojega so nunci smatrali svojim, a bil je z nami ter je „golobradec“ marsikako resnico v obraz zabrusil.

Čast pa tudi onim šestim, kateri so bili pritekli ravno v odločilnem trenutku ter pripomogli, da smo „zaslepljeno druhal“ strmo-glavili v selski skupini in vsaj deloma rešili čast zavednosti v občini. Le naprej po začeti poti, že pride čas, ko spoznajo i nasprotniki, da nismo veri in cerkvi nevarni ter da so bili hudo hudo zaslepljeni in nevedni.

Odločilno besedo v občini ima naša stranka, kajti ves občinski zastop je napreden, razun enega, ki se je bil kar čez noč v „klerikalca“ prelevil. Utegne priti prilika, da se izreče kaka „nezaupnica“. Živeli!!

Trnovo pri Kobaridu. — Oprostite, gosp. urednik, da Vam predlagam ta dopis, ali saj mislim, da ga še ni bilo iz naše male občine. Sliša me je pregnala do tega, da Vam sporočim malce, kako so se vršile volitve volilnih mož. Sicer nimamo veliko, v V. skupini smo volili, združeni z Iderskim, 2 moža, koja sta posreči izvoljena tam. V IV. skupini smo enega, ali strmite, voljen je z vsemi 5 oddanimi glasovi gosp. nunc! Morda bodele radovedni, kako da je volilo samo 5 volilcev in izvolilo gosp. nunca.

Dan volitve je bil letni trg zahvaljence v Kobaridu, torej so se dogovorili občani med seboj, da tisti, ki ostanejo doma, naj volijo iz svoje srede enega kmeta, katerega so tudi sporazumno postavili za volilnega moža. Ali glej čudo! Prvi je volil naš župan, Andrej Fon, po domače Kolar, oddal je glas gosp. nuncu, potem se je postavil za hrbet gosp. nunca in mihal z očmi na ostale 4 volilce ne njega voliti, mogoče je mislil samega sebe! Ostali 4 volilci so sprevredili nakano županovo, mogoče tudi sporazumljeno z nuncem, — ne boš Jaka, ker se hoče prati navidezno, pa naj bo, torej tudi mi za njim, in volili so še oni nunca.

Seveda so se med seboj jezili, ker Trnovo kot zavedna vas in vsi brez izjeme narodno-napredne misli, pa tak skandal! Še bolj so se jezili drugi iz trga domov vračajoči se ljudje, ker se sanjalo se jim ni, ali je to mogoče ali ne.

Od veselja prešinjen nunc na nepričakovani izvolitvi, da bi malo potolžil razburjene duhove, je ukazal županu, prinesiti 3 kg. sira (čuča), 10 kr. popra, 21 hlebecev, in ker so hlebci zmanjkali, je pa še en hleb sirkovca

vkupil, seveda sta nunc in župan zraven zohala, ter med tem 6 litrov vina popili; to gostovanje je nunc iz svoje blagajne poplačal. Povrhu vsega jim je dal še vsakemu eno pod nos iz svoje tobakere, katere je tako velika kakor kakega malega čebelarja panj! Ali vse eno imamo še eno nado do nunca, in sicer mogoče, da zamudi volitev, ker, kakor znano, je naš nunc počasen in dolgi svetnik kakor polž, torej povsod kasen; bi bila prav čuda, da bi tudi volitve državnega poslanca ne zamudil!

Kakor znano, v naši občini nimamo učitelja za šolski poduk, je le nunc, in tudi v tej stroki je dolgočasen patron. Res, nesrečne se štejemo Trnovci, da naši otroci ne znajo ne brati ne pisati. Kako, saj sole ne poznajo, par ur na teden, in Bog te obvaruj!

Čudno, res čudno, da smo Trnovci brez učitelja! Toliko otrok, do 60, ali naj hodijo v Kobarid, ko je 1½ ura hoda? Kako moremo mi svoje otroke po takih poteh v šolo pošiljati? Ako se nas višja šolska oblast ne usmili, smo zares zadnji v našem kraju.

Gosp. nunca pa prosimo za zdaj, da zasluži tisto solnino, kar mu jo dajemo, vsaj toliko, da bi otroci svoj priimek zapisati znali.

Kar se pa tiče našega župana, smo Trnovci trdno uverjeni, da mu zvoni in županski stol odleti, in potem naj vozi slobodno svoja drva na Laško, in ne nas spravljati v Miklavževo dolgo noč! Trnovci.

Iz Prage, dne 9. decembra. („Prešernov večer“). — Enako trpljenje, enak boj z istim sovražnikom, zavest bratskega pokoljenja so tesno združili dva naroda, češki in slovenski. Mi, ki smo teptani od vseh, prezirani od vsega, katere zaničevati si štejejo drugi v zaslugo, imamo vernega prijatelja v narodu češkem, ki pazno sledi ves naš napredek, vse naš narodno gibanje. Tako so praznovali Čehi z nami tudi stoletnico onega velevažnega dogodka, ki nam je dal je dal našega nesmrtnega Prešerna.

Ne bom omenjal krasnih feljtonov in člankov, katere so pisali skoro vsi češki listi o našem pesniku, in tudi ne predavanj, katere so prirejali češki rodoljubi, da podute svoje občinstvo o velikem pomenu Prešernovem. Hočem pa sporočiti slovenskim rojakom o krasnem večeru, kateri je priredila včeraj „Umělecka beseda“ v spomin Prešernovega rojstva.

Bil je to krasen večer. Velika dvorana v prostorih „Umělecke besede“ je bila natlačena češke gospode, ki je prihitela poslušat mile zvoke naših slovenskih pesmij. Gospod Inemann je čital krasno razpravo o Prešernu, katero je napisala Slovencem dobro znana pisateljica, gospa Gabrijela Preissová. V kratkih potezih je očrtala trnjevo pot Prešernovega življenja in podala temeljito študijo v njegovem pesniškem delovanju.

Nato je zapela gospa Lidenka Inemannova-Lvova „Pevaj ptiček“ iz Smetanove opere „Hubička“ v slovenskem jeziku ter slov. narodne „Luna sije“, „Škrjanček poje zvrholi“ in „Bratci, veseli vsi“. Zbranemu občinstvu so se dopadle zlasti zadnje tri narodne in vse je čudilo njihovi krasoti. Mnogo je pripomogla k njih vspehu tudi gospa Inemannova s svojim krasnim glasom in vzornim predavanjem. „Zbor slov. akademikov“ je prednašal „Kam?“, „Luna sije“, „Mili kraj“ in „Ko pridem jaz k tebi“. Gosp. slikar Germ je zapel „Mornarja“, „Kam“, „Nikdar ne bom pozabil“ in nekaj čeških pesmij. Slovence je zbrana gospoda jako viharno pozdravljala in jim kazala svoje simpatije.

Kakor razvidno, je bila to pristno slovenska beseda v „zlati matuški Pragi“, ki je tudi pomagala vtrditi slovensko češko vzajemnost in pokazala Čehom krasni vir slovenske poezije, narodno našo pesem, iz katere je črpal tudi Prešeren, ko se je pripravljal za svoje pesniško-proroško delovanje.

Iz Devlina. (Kdo barabe?) — V odgovor dopisniku „Primorskega Lista“, v katerem nas smatra za „barabe“, zato ker smo volili volilne možje za narodno-napredno stranko, in nam očita tudi, da mislimo, da znano najvišjo politiko, recemo le, da kar se tiče „barabstva“, pripustimo vse te „časti“ g. dopisniku „Prim. Lista“! Gosp. dopisnik je mogoče pisal v „Prim. List“ samo iz ljubezni do svojega bližnjega (?), in s tem je hotel pokazati, kako se moramo ljubiti, in kakšna krščanska ljubezen je okoli njegovih pristavev. Najhujsi nasprotnik bi nas ne mogel tako zmerjati, kakor ta prečastiti pr... Gosp. dopisnik, mogoče si je on zaslužil, da

bi ga mi zmerjali z barabo in se s takšno drugo psovko!!

Mi smo barabe zato, ker smo znali, braniti se od nasprotne narodnosti, zato ker volilci so volili vsi enoglasno, zato ker smo videli že poprej, da ako nismo vsi zedinjeni, najbrže da propademo, smo barabe tudi zato, ker se potegujemo za naše pravice, katere so nam zapustili naši očetje, barabe smo tudi zato, ker se trudimo, da naša mladina bi imela večje veselje do našega naroda in do učenja v šoli, in v to svrhu smo se namenili prirediti „Božičnico“. Barabe smo tudi zato, ker zamudimo toliko zatega časa za cerkveno petje, in toliko drugih dobrih del. Vprašamo g. dopisnika „Prim. Lista“, kdo je večji baraba, mi, ki se potegujemo za našo sveto narodno stvar, ali on, ki nas zmerja z barabami? Gosp. dopisnik „Prim. Lista“ naj si zapomni, da v besedi „barabe“ je nekaj pomena, katere besede naše osebe ne zaslužijo, in naj si skrbno izprašuje svojo vest, če je ima še kaj! Sploh klerikalcev je prav malo v naši občini, a kar jih je, imajo tako črno vest, kakor farška suknja, ter so polni vnebovpjočih grehov. Oni dobro vedo, kakšen je tisti vnebovpjoči greh, delavcem in najemnikom zaslužno plačilo trgati ali pa pridržati. A ti posvečenci božji z dušo in telesom se ne zmenijo za nauke svete cerkve, zakaj jim je ljubši denar kakor nauki sv. vere! Torej, prečastiti dopisnik „Prim. Lista“, ime barabe Vam pripustimo. Prav zadovoljni pa bi bili, ako bi prišel dotični gosp. dopisnik na dan z imenom. Mi smo pripravljeni vsaki čas na vse.

Toliko za danes. Da se drugikrat zopet vidimo z — barabo!

Domače in razne novice.

Volilni shod v Sežani, ki se je vršil minolo nedeljo, je bil impozanten. Na shodu je bila ogromna večina volilnih mož ter zapnikov in drugih somišljenikov naše stranke. Predsednik shodu je bil gosp. Avgust Pra-protnik, posestnik in trgovec v Lokvah. Govorniki so bili gg. dr. Henrik Tuma, Andrej Gabršček, Oskar Gabršček, Andrej Štok in Lud. Mahorčič. Prvi je govoril o prvi točki dnevnega reda, drugi istotako ter predlagal sledečji tudi kandidatu narodno-napredne stranke dr. Henr. Tuma in Oskarja Gabrščeka, katere sta tudi razložila svoj program ter izjavila, da sprejmeta kandidaturu ter tudi mandat. Občinstvo je oba gg. kandidata z navdušenjem sprejelo. Obširneje poročilo o shodu prihodnjic.

Deželni zbor. — Včeraj kmalu po 11. uri je otvoril deželni glavar dr. Pajer deželni zbor ob navzočnosti vseh poslancev slovenske in laške narodnosti. Vlada je zastopal dvorni svetnik vit. Bosizio v paradni uniformi. Deželni glavar je naznanil koj s početka, da zasedanje bo le kratko ter da ne seže čez 22. t. m., ali po drugi strani bo isto važno, ker gre za dve reči: to je za znani davek na žgane pijače, in je želeli, da se načrt zakona sprejme, tako, da more zakon stopiti v veljavo že z novim letom 1901; v drugi vrsti treba dognati proračun za prihodnje leto. Na to izreče svoje veselje, da so navzoči vsi poslanci, jih pozdravi ter spodbuja na skupno delo v korist dežele. Do tu je govoril laški, na kar je začel slovenski, rekoč, da v dokaz, da spoštuje slovenske poslance ter jim priznava enakopravnost, govori v njihovem jeziku, proseč jih, naj delujejo z združenimi močmi, da bodo mogli skupno vršiti težavno nalogo. Od tu naprej je govoril le laški. Spominja se dohoda cesarja v Gorico in kar je s slavnostimi bilo v zvezi ter v dokaz udanosti zakliče: Evviva Francesco Giuseppe. Poslanci so se odzvali z „evviva“ in — „živio“ klici. Zastopnik vlade vit. Bosizio pozdravi v navadnih običajnih frazah poslance laški in slovenski, zagotavlja jih podpore od strani vlade. Deželni glavar Pajer se spominja na to umrlega deželnega poslanca barona Locatellija, katerega slavi v izbranih besedah, nakar storita zaobljubo novo izvoljena laška poslauca dr. Waiz in Chiozza s tem, da sežeta po prečitani formuli dež. glavarju v roko. Dottori in dr. Gregorčič prečitata spomenico, da je bila uslišana prošnja, da je prišel cesar v Gorico povodom 400-letnice ter je bival med nami 2 dni. Deželnemu odboru se naroča, da sporoči pred Najvišji prestol naj-srečnejšo zahvalo na obisku cesarja v naši deželi. Spomenico so podpisali vsi poslanci, zato po mnenju dež. glavarja ni potreba posebnega razpravljanja o tem, marveč v znamenje soglasja vstanejo vsi poslanci raz stole. Deželni glavar omenja, da treba izvoliti posamezne odseke; gledé udeležbe teh odsekov naj se zmenijo sami med seboj. Na to zaključijo sejo. Druga seja je pričela na to o polodne ter trajala do 1. Po prečitanem zapisniku so se prečitale mnogobrojne došle petičije, ki so se izročile petičijskemu odseku. Ker je med petičijami mnogo dijaških, predlaga dr. Tuma, da se naroči petičijskemu odseku, da o teh petičijah poroča že v četrtek

ali petek; kajti zasedanje se zaključuje v soboto ter bi potem morali dijaki čakati na podporo do prihodnjega zasedanja, ki bo še le okoli meseca aprila. Ta predlog se je sprejel enoglasno. Prvi dve točki dnevnega reda t. j. zakon o uvedbi doklade k državni zganjarini in proračun za l. 1901 se izročita finančnemu odseku. Tretja točka dnevnega reda je bila volitev v odseke, ki se je izvršila na predlog dr. Venutija per acclamationem, in sicer tako-le; v finančni odsek so voljeni: Dr. Verzeznassi (preds.), Berbuč, dr. Gregorčič, Chiozza, dr. Waiz, conte Panigai in dr. Rojic, v petičijski odsek so voljeni vitez Dottori (preds.), dr. Abram, Gabršček, dr. Gregorčič, Lapanja, Michielli in dr. Venuti, v pravni odsek pa so voljeni dr. Marani (preds.), dr. Egger, Grca, Muha, conte Valentiniš, dr. Verzeznassi in dr. Tuma. Nato je dež. glavar zaključil sejo naznanivši, da se bo prihodnja seja vršila v četrtek ob 5. popoldne.

Darovi za Živec. — Darovali so nadalje: Ivan Caharija, Nabrežina 1 K; Josip Caharija, Nabrežina 1 K; Čiharija Silvester, Nabrežina 1 K; Pertot Josip, Nabrežina st. 13, 1 K; Radović Ant., Nabrežina st. 195, 1 K; Ignac Tance, Nabrežina 1 K; Milč Ivan, Slivno 1 K; Peric Ivan, Slivno 1 K; Terčon Ivan, Mavhinje 1 K; Pernarčič Ferd. župan, Mavhinje 1 K; Pipan Alojzij, Mavhinje 1 K; nekdo iz Ajdovščine 2 K; pevmški naprednjaki nabrali v gostilni pri Vincencu Komavliju K 2; gostilničar doda 1 krono. — Skupaj 16 kron.

O tolovajstvu v Skopem. — Raznesel je bil glas, da je ranjeni Živec umrl. To pa ni res. Živec je v tržaški bolnici in je upanje, da ozdravi, toda brez jednega očesa. To so mu bili klerikalni tolovaji naravnost izbili; drugih ran je imel 15, vse hude. — Po Krasu se čudijo od kraja sramotni pisariji „Gorice“ in „Prim. Lista“, ki tudi o tem tolovajstvu nesramno lažeta. Mi pa pravimo: Zdaj vidite tudi oni Kraševci, ki ste klerikalcem še kaj verjeli, kako osudna lažnjiva banda so ti ljudje, s katerimi se moramo naprednjaki boriti. — Za ranjenca je že došlo nekaj darov. Prosimo še! Vsaj par stotakov naj se nabere! — Zanimivo je, kako so se hoteli tolovaji izmuzniti iz zagate. Drugi dan po zločinu so poslali štiri možje na posvetovanje k dr. Gregorčiču v Gorico. Tu so dobili moder svet, naj oni prvi zatažijo naprednjake, da so storili to in to. Par njih je bilo namreč nekaj opraskanih, kar je verjetno, ker napadeni naprednjaki so se branili. — Toda oki pravice se ne da slepti. Eden tistih štirih je v zaporu kot glavni zločinec. — Radovedni smo, ali bodo tudi v tem procesu za priče — dr. Kos, dr. Pavlica in Janko Hočevar. Oni bi gotovo pomagali!

O češkem kvartetu je izrekel „Friuli Orientale“ modro sodbo, ki mu pa ne dela časti. Gospoda, vsaj umetnost Vam bodi vz šena! Opozarjam Vas na znamenito oceno v „Tagespost“ od 13. t. m., ki proslavlja ta kvartet v taki meri, da noben Slovan ne bi našel večjih superlativov. In čudno, graški strokovnjak poveljuje prav ono, česar je „Friuli Orient.“ pogrešal, namreč: da so to štiri duše, ki se zlivajo tako divno v celoto, da je to unicum v današnjem glasbenem svetu. In „Tagespost“ gotovo ni Slovanom prijazen list!

Radi škrlatice so zaprti tu vsi otroški vrtci in šola „Notre dame“. Zavodi ostanejo zaprti čez praznike do 2. januarja 1901.

Več duhovnikov v Gorici. — Pi-sejo nam: Gosp. urednik! kateri pa so tisti možje, ki so se podpisali več „duhovnikov v Gorici“, ter ki zahtevajo od drž. pravdnistva, naj kar ustavi „Sočo“ in „Primorca“, da ne bosta pisala več o tistih slavno znanih politikujocih duhovnikih? Kaj pravite, kateri utegnejo biti tisti duhovniki v Gorici? Politikastru prve vrste so pač dr. Gregorčič in oba rimska dohtarja Pavlica. Z drugimi v Gorici, ako upoštevamo še omejenega kateheta Tabaja, pač niste imeli opraviti. Kateri torej so tisti duhovniki? Ali je morda skrit za izrazom „več duhovnikov“ viteški naš don Antonio, kateremu poje zadnja „Gorica“ slavospeve o človekoljubju? Človekoljub pa; to pa to! Iz samega človekoljubja je hotel dati zapreti g. Gabrščeka, in da bi se človekoljubje nad njegovim najboljšim narodnim delavcem skozi deset let uresničilo, se je podal v svrhu vspeha s svojimi polnimi naslovi. Ali tiči morda za to rečjo tisti dr. Gregorčič, ki ruje neprestano proti dr. Tumi, pod katerega patronanco se vrši najgrši gospodarski boj proti „Gor. ljudski posojilnici“ in proti „Trg.-obrti zadrugi“? To ti je res človekoljub (svoj čas posebno proti svojim kolegom!) rodoljub, vzoren duhovnik duševno visoko stoječ itd., kakor ga opeva „Gorica“! Prav, prav! Ali pa morda stojita za firmo „več duhovnikov“ ona dva zbesnela dohtarja iz Rihemberga, Pepe in Dreje, katere se imata zahvaliti edino le „liberalni“ dobroti, da nista že — suspendirana?!? Ko je šlo za kožo, je hodil Pepček od Poncija do Pilata, je „civiral“ okoli na vso moč, ker se je bal zaslužene kazni za vse tiste lumarje, ki so stale v „Prim. Listu“ proti „Trgovsko-obrti zadrugi“. Ali sta se predržnila ta dva „moža“, pisati na državno pravdnistvo odprti poziv? Rad bi vedel to reč, ali ne le samo jaz, marveč še kdo drugi! — Taki ljudje naj bi vodili našo politiko, takim možem naj bi se pokoravali vsi drugi? Za Boga, kam bi prišli? Nikamor drugam, nego v še hujsko črno temo, kakor smo jo

imeli doslej, ko smo prepuščali vso politiko — nuncem! Tega pa ne sme več biti, in naj se makari tistih „več duhovnikov v Gorici“ postavi na glavo sredi Travnika!

Kaj nameravajo napredniki? — To nam pripoveduje „Prim. List“ od četrtka. Pravi, da hočemo najprej ograditi duhovščino, ki prav nič ljudi, vzeli ljudstvu zaupanje do nje, potem pa jim bomo povedali, da hočemo pregnati Boga iz nebes, papeta in vero iz sveta in cesarja iz Avstrije! — Taka zlobna podtikanja, take peklenske lumparije piše „več duhovnikov“ v „Prim. Listu“. In taki ljudje imajo še drzno načelo, obračati se javno do c. kr. državnega pravdnika, da naj kar pozapré „Sofo“ in kar je z njo v zvezi, čeprav se le brani in črni gospodi pove le tisto, kar išče sama. — Vidi se, da črnuhom alá dr. Drejsček in Pepe se zdeha po srednjeveški inkviziciji. Oni bi radi komandirali in izročevali vse neljube jim ljudi drž. pravdniku, da bi jih metal v zapore, kakor so za časa inkvizicije njihovi predniki zlorabljali državno oblast v svoje peklenske svrhe. — Tako daleč menda vendar še nismo, da bo narekovalo par zbesnelih dervisev v Gorici državnemu pravdniku, kaj ima ta storiti in kako postopati?!

Spovednik zapeljuje v smrtni greh? — Nekdo nam piše: „Kar je priporočal oče Jakob oni ženci v gorah, je po nauku katoliške cerkve — smrtni greh. Tako torej! Spovednik zlorabi spovednico tako daleč, da zapeljuje ženo v smrtni greh, in ta greh naj bi pomogel klerikalcem ob volitvah! Prosimo sporočila, kje se je še porabila spovednica v agitacijske namene? Radi bi imeli slutaje, katere lahko porabimo i pred sodnijo!“

Ven ž njim! — (Prosto po „Prim. Listu“.) Treba je pa tudi napovedati boj „Prim. Listu“ na vsej fronti, ne samo po listih, ampak v dejanju. Ven ž njim iz vsakega naprednega društva, ven ž njim iz vsake postene gostilne, ven ž njim iz vsake družine! Na vsakem, še tako slabo oskrbovanem posestvu najdemo dovolj boljšega gnoja, kot ga nosi „Prim. List“ med svet. Z našim gnojem pognojimo vsaj svojo njivo, z onim iz „Prim. Lista“ pa ne vemo nikamor. Naj naša duhovščina le piše v „Prim. Listu“, naj ga bere, da jo bodo oči bolele, mi pa se ga le ogibajmo kot peklenskega in povejmo glasno in jasno, da kjerkoli bero in si upajo prenašati take nesramnosti in podlosti, kot jih piše „Prim. List“, tam ni ljudi, temveč tam so izrodki in tolovaji, kakršne je bilo videti v Skopem.

Mrtvo žensko truplo na cesti. — V soboto okoli 5. zjutraj se je odpravil dninar Ivan Gorjan iz Kromberga na delo v Solkan. Ko je prišel mimo tamošnje opekarne do cestnega ovinka, je našel na sredi ceste ležeče mrtvo truplo; bila je ženska, ki je imela na sebi samo srajco in bele nogavice. Gorjan je obvestil o tem policijo, ki se je podala z zdravnikom na lice mesta, kamor je prišla pozneje tudi sodna komisija, in se je konstatovalo, da je bila ženska neka 56-letna Katarina Komel iz Kromberga. Iz dosedanjih poizvedeb se je dognalo, da omenjena Komel ni bila pri zdravi pameti; njen mož in njen sin sta neprestano pazila na njo in sta njenim mnogokrat čudnim željam in zahtevam po močehnosti ustrežala. — V petek se je družina podala že zgodaj k počitku in sta mož in sin tudi takoj zaspala. Ko se je proti jutru mož prebudil, je zapazil, da žene ni v postelji, pač pa je bila njena obleka na stolici. Sluteč nesrečo, je Komel takoj zapustil hišo in skupno s sinom iskal po Kronberku svojo ženo. Našel je ni, ali prinesli so mu jo pozneje na dom — mrtvo, zmrznjeno.

Nabrežinski pozor. — Poročajo nam: „Nabrežinci so lepo sprejeli novega vikarija Čarga, ker je obljubil, da ne bo sejal zdražbarstva v tej napredni občini. — Ali že zatejma. V soli je priporočal otrokom, naj doma ne čitajo takih časnikov, ki pišejo proti veri in duhovnikom, in naj prosijo, da se taki časniki ne naročajo. — Tak opomin v soli je sicer jako bedast in dosega navadno nasproten namen, toda kaže, da vikar Čargo se polagoma pripravlja na ono misijo, katero mu je določil Missia na Nabrežini. — Tudi se bavi s petjem; to je previden prvi korak, ki pa gotovo ne bo nosil tako sladkih sadov kakor takrat, ko je poučeval tolminski kaplan Čargo petje med okoličanskimi dekletji. — Toda: Tutti frulli so za zdaj ustavljeni, zato pika! Vi Nabrežinci pa: Pozor!“

Komu je čestitati? V dopisu iz Skopega (dober dan, gospod kaplan!) v „Gorici“ od torka se predrzne nekdo potem ko je zavil de jstvo o tolovajstvu, zlobno reči: g. Gabršček, čestitam! — Neizpodbitna istina je, da klerikalni tolovaji so pobili ubogega Andreja Živca, ki vzdihuje in jeci v tržaški bolnišnici kot žrtev divje farske gonje, ali dopisnik po silovitem reku: Rečem ti, da mi ne porečeš, zvrata vse na druga ledja in se predrzne celo izustiti z zlobnim namenom besede: g. Gabršček, čestitam! No, kar se tiče čestitanja, le počasi! Naši stranki je res čestitati, ker nima tolovajev v svojih vrstah, klerikalna pa jih ima: Kar se jim ni posrečilo v Dornbergu in v Brdih, se jim je posrečilo v Skopem! Klerikalna banda, čestitam!

Vipavska železnica. — Sedaj, ko se bližamo končnim volilnim dnem za državni zbor, spravljajo klerikalci na dan, karkoli bi jim utegnili služiti v agitacijo. Vedeli smo,

da privlečejo na površje tudi Vipavsko železnico. Zadnja „Gorica“ je napisala kar uvoden članek, katerega še ni konec, in v katerem pripoveduje zasluge dr. Gregorčiča in Berbuža gledé na to železnico. Stvar o Vipavski železnici je pač že tako pojasnjena, da ni potreba nobenega daljšega pojasnila, da pa se bavi „Gorica“ sedaj zopet z njo, dela edino le z namenom, agitirati za volitve! To je njeni edini namen! Ako je izmed gg. klerikalcev kdo res kaj storil za to kratko železnico, moj Bog, kaka strašanska zasluga je to! Kot poslanec je v takem slučju vršil le svojo dolžnost in nič drugega. Čemu torej vsako dolžnost pretvarjati v zaslugo! — Da pa so farbali svet s tem, da je „Centrifuga“ ponudila vladi vseh 3.400.000 K za zgradbo te železnice, to pa še vedno stoji neizpodbitno. Saj „Gorica“ sama pravi, da je rekel dr. Gregorčič, da posojilnica nima toliko denarja, da ga pa dobi. Kdo le ga bo dal? To je bilo na Dunaju v pogovoru s sekcijским načelnikom v železniskem ministerstvu. Sekcijski načelnik, se je začudil ponudbi. Kako pa tudi ne! Farbanje je farbanje!

Klerikalna tolovajstva. — Poročali smo že, kaj so počenjali klerikalni zaslepljenci v Povirju. Danes nam je dopolnil, da je bil Ursič Jernej, okoli 70 let star, vržen ob tla in smrtno ranjen. Pretresli so mu možgane tako, da je v soboto bil že previden in ni več upanja, da ozdravi. Mož se nič ne spominja, kdo ga je udaril in kaj se je zgodilo z njim. Spomin ga je popolnoma zapustil. — Take sadove rodi agitacija iz naših furčev! Nič čuda, ako je razburjenost proti njim čedalje hujša! Pride dan osvete!

Iz Kanala smo dobili dopis, v katerem nam pravi g. dopisnik, da veliki zvon v tami-kajšni cerkvi je potil že križev teden, a še sedaj nimajo drugega. In zakaj ne? Zato, ker je bil zavarovan pri banki „Unio catholica“ Gosp. Broilli v Gorici ga je pretil že zdavnaj, ali ga noče izročiti, ker zahteva, da mu mora banka poprej plačati prejšnji dolg. Dopisnik vsikla, da je to pač lepa katoliška zadruga, ter se obrača do naših znanih katoliških „osrečevateljev“ ljudstva, češ, sami naj se uče gospodarstva najprej, predno začno učiti druge gospodariti s prepasanim gospodarskim „birtahom“!

Iz Temnice se je jezi nekdo v „Prim. Listu“ nad tamošnjim g. županom, ker so se vršile volitve volilnih mož v Kostanjevici, in ne ravno tako, kakor so hoteli klerikalci. Gosp. župan, ki je celo po pisavi dopisnika iz Temnice mogočen mož in se razume samo ob sebi naprednjak, je že vedel, kaj dela, in kako bo prav za občino, ali da se voli tu ali tam. Volilo se je v Kostanjevici toda to ne jezi toliko gosp. dopisnika, marveč jezi ga pač le to, da so zmagali naprednjaki in ne klerikalci. Radi tega seveda je moral priti v „Prim. List“ dopis proti obče splošovanemu gospodu županu. Nikogar ne puste v miru, kdor ni njihove barve.

Izpred sodnije. — Obravnave so bile v četrtke: proti Francetu Civičiču iz Vrtojbe, obdolženemu radi težke telesne poškodbe; obsojen je bil na dva meseca; proti Ivanu Slejko, obdolženemu radi javnega nasilstva, za nevarnim pretenjem: kaznovan je v 6-mesečno težko ječo, poostreno z vsakomesečnim postom; tretja obravnava se je vršila proti Karolu Figarju radi zločina po § 127., obsojen je bil v dvamesečno težko ječo. — V soboto je bila obravnava proti A. Mavriču, Fer. Velšter in Mar. Valenčak iz Zapotoka radi obrekovanja. To je bila že četrta obravnava, katere je skoncala tako, da sta bila prva dva obtoženca oproščena, slednja pa je bila obsojena na 7 dni zapor.

Zuorela ženska. — V četrtke okoli 10 zvečer, je našla policija pred nunsko cerkvo 40-letno Mr. Leban iz Sedla, sedečo na stopnicah, ki vodijo v omenjeno cerkev. Dotično ženo, ki najbrže ni zdrave pameti, je odvedla policija v svoje prostore na Travniku, od koder so jo včeraj zjutraj poslali domu.

Požar. — V nedeljo popoldne je pogorela v Renčah hiša nekemu kolonu. Zgorela je hiša in premičnine v njej. Škoda je krita z zavarovalnino.

„Slovenska Čitalnica“ v Gorici vabi na občni zbor, kateri priredi v društvenih prostorih dne 22. decembra 1900. ob 6. uri zvečer. Dnevni red: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo denarničarja. 4. Volitev treh pregledovalcev računov. 5. Volitev novega odbora. 6. Predlogi.

Razpis natečaja. — C. kr. namestništvo v Trstu razgláša: Razpisuje se s tem natečaj za stipendij v letnem znesku 570 kron ustanove kanonika Franca Uzmana, kateri je podeliti s prvim poluletem šolskega leta 1900/01. Do užitka tega stipendija so poklicani 1.) potomci sorodnikov ustanovitelja in sicer kakor moških kakor ženskih kolen; 2.) dijaki iz občine T o m a j; 3.) dijaki iz občine Lanišče (Buzet) in 4.) iz okolice tržaške. Uživanje stipendija traja za čas nauk na kakšni srednji in taisti enaki drugačni šoli, kakor tudi na kakem višjem učnem zavodu. — Natečajne prošnje se morajo predložiti c. kr. namestništvu do januarja 1901. Taistim je dodati: 1.) rojstni list; 2.) dokaz sorodstva z ustanoviteljem; eventualno 3.) dokaz občinske pristojnosti; 4.) spricevalo o cepljenju

koz; 5.) ubožni list, in konečno 6.) spricevalo zadnjih dveh šolskih poluleti. — Opaža se, da pristoji sedaj pravica podeljenja stipendija najstarejšim sinov Antona Čefuta-Uzmana ranj. Jozefa v Tomaju, da je pa podelitev stipendija odvisna od odobrenja c. kr. namestništva.

Zahvala. — Iz Devina: Iznenadil nas je mili dar. Zato se vam, vrli kanalski lovci, zahvaljujemo v imenu naše šolske mladine ob Adriji, da ste se spomnili naše mile dece. Srčna vam hvala. Da bi našli posnemalcev! Bog Vas živi. Odbor za „Božičnico“.

Listnica. — Gosp. dopisniku s Pečin. Vaš dopis priobčujemo danes. Ako imate še kaj zanimivega gledé na volitve, kakor omenjate v pismu, le na dan! Čim več se izve takih reči, tim bolje. Zdravi! — Gosp. Anton Černe ml. v Tomaju. Vaš „popravek“, kateri ste nam poslali iz Gorice dne 15. t. m., smo vrgli na podlagi § 19. v koš, kar izvolite vzeti na znanje! (Kako so nagli s „popravki“! Kapelan v Skopem je poslal hitro popravek, ko je bil poprej še naglo dopis v „Gorici“ iz Skopega, in oglaš se tudi „prosluli“ ml. Černe, ki je tudi tisti dan agitiral v Skopem v vrsti klerikalcev. Kaj je temu vzrok? Ali slaba vest, da se odklanja vsaka odgovornost gledé na znano tolovajstvo v Skopem ali kaj? Čudno ali morda vendar umljivo?!?) — Zaostale dopise in poročila porabimo tekom tedna, kar naznanjamo prizadetim gg. dopisnikom. Smo tako na tesnem s prostorom, da le težko sproti vstrezamo. Ali na vrsto pride vse, kar je porabno. Zato le naprej s poročili!

Zgubljen. — Včeraj je zgubil Janez Lenardič na potu iz Kojškega čez Pevmo v Gorico od 7. ure v jutro do 9¹/₂ hranilno knjižico „Gor. ljud. pos.“. Posten najdi-telj naj mu jo vrne. V knjižici je bilo tudi nekaj važnih pisem.

Razgled po svetu.

Istra. — Italijani v Istri sleparijo pri volitvah volilnih mož tako grdo, da je kar strah človeka, ko čita poročila o volilnih bojiščih v Istri. Najglavnejšo vlogo poleg sleparij, katere uganjajo z volilnimi imeniki, igra denar. Na tisoče so ga že potrosili. Zato pa tudi Italijani že vriskajo veselja, češ, da to pot dobe oni 4 poslance, Hrvatje in Slovenci pa sarno enega. Kdo ve, kaj se zgodi! Moč in prekanost Italijanov sta veliki, „zgorej“ pa imajo največjo zaslambo!

Koroška. — Našim slovenskim bratom v nekaj tako pretežno slovenskem Korotanu preti huda izguba. Le en mandat so imeli koroški Slovenci, ali sedaj pojde še ta po vodi. Proti slovenskemu kandidatu Grafenauerju za državni zbor je postavljen nemški nacionalcelec Tschare, kateri ima že zagotovljenih za sabo toliko volilnih mož, da bo izvoljen in da propade Grafenauer. Tužno, pretužno! Koroški Slovenci ostanejo brez vsakega svojega zastopstva v državnem zboru. In vzrok temu? Največ pač, ker je merodajen med koroškimi Slovenci edino le popustljivi klerikalizem!

Na Kranjskem bijejo danes hud boj pri volitvah v kmečkih skupinah, ki volijo 5 poslancev. Obe stranki sta postavili svoje kandidate.

Štajerski deželni zbor je bil odprt včeraj. Slovenski poslanci niso prišli.

V Dalmaciji je izvoljen v peti kuriji v volilnem okraju Zadar dr. Peter Klaič, v okraju Split pa vit. Anton Vuković.

Italijanski poslanci se razven dveh, ki sta bolna, udeležujejo deželnega zbora v Inomostu. Vladni zastopnik in deželni glavni sta jih pozdravila presrečno v nadi, da se udeležijo složnega delovanja v korist dežele. Predložili so protest proti dež. zboru in odboru, ki se suče okoli zahtevane avtonomije. Italijani prete z obstrukcijo, ako se ne ugodí njihovim zahtevam. Namestnik je odpotoval radi tega na Dunaj na posvetovanje, kaj storiti.

Rihard Camber ne da miru tržaškim Italijanom. Ker se mu je posrečilo, da jih je spravil v največjo zadrego s kandidaturom dr. Dompieri-ja za V. kurijo, jih spravlja zdaj v še večjo s kandidaturom bivšega namestnika Rinaldinija v trgovinski zbornici. Zato se hočejo nad njim maščevati. Tekom tega meseca se bodo vršile proti njemu pred poroto tri razprave zaradi razžaljenja časti. Med ostalimi ga je tožil tudi dr. Venezian. Ravnatelj tramwayskega društva je izdal ukaz, v katerem pravi, da odpusti iz službe vsakogar, ki bo občeval s Camberjem.

Deficit pariške razstave. — Dne 15. t. m. se je objavila bilanca svetovne razstave v Parizu. Deficit je razmeroma majhen. Dohodkov je bilo 114 milijonov frankov, izdatkov pa 116 milijonov, torej je deficit 2 milijona. Izgube posamičnih zasebnih podjetnikov so seveda veliksanske.

Novo bolgarsko ministerstvo. — Z novim ministerstvom, izvoljenim v zadnjem času, niso Bolgari nič kaj zadovoljni. Za sedaj stoji še vse stranke proti njemu. Najnezadovoljnejši so Zankovljevi in Radoslavovci, ki so uprizorili hudo agitacijo proti svojim nekdanjim tovaršem, ki so sedaj vstopili v ministerstvo. Radoslavovci se že sedaj pri-

pravljajo na hud volilni boj in se nadejajo podpore od strani Macedoncev. Novo ministerstvo trdi, da bo nasproti vsem in vsakemu ostalo nevtrajno, in da zagotovi za volilno svobodo. Od daljnjih korakov ministerstva bo odvisno, ali se izreče zaupanje novemu ministerstvu ali ne.

Proces Condocchi-Defelice v Rimu. — V Rimu se vrši znani proces Condocchi-Defelice, in noben dan ne preide, da ne bi prišla na razpravi na površje kaj specijelno sicilijanskega. Nedavno je bil preslihan kot priča odvetnik Salvatori, ki je med drugim pripovedoval tudi o „zaprtih volilcih“. Na predsednikovo vprašanje, kaj s tem misli, je odgovoril omenjeni odvetnik, da v Siciliji vsaka stranka zapira po več svojih volilcev, ki bi se mogli stranki izneveriti. „Pri nas“, pravi odvetnik, „nikdo ne gre volit, ako ni plač.n. Po volitvi plačati obe stranki; ona, ki je zmagala, za materialno zmago, a ona, ki je propadla, za moralno zmago. Tako je ves svet zadovoljen!“ Tako je na Siciliji, a mnogo boljše ne bo tudi po ostali Italiji.

Nemčija in Združene države. — Reuter javlja: Nemški poslanik pl. Holleben se je 12. t. m. v nekem pogovoru izrazil, da smemo glavne točke kitajskega vprašanja smatrati za rešene. Ko se je pritrldilo zahtevi, da je obvarovati integriteto Kitajske, je preostalo le še, da se zavaruje pravice posameznih strank. Nemčija zagovarja odprte luke. Obžalovati je mnenje, ki ga gojijo nekateri krogi, da je Nemčija nasprotna napredovanju ameriksanske trgovine. Obama delama da je cilj isti, namreč varstvo domače industrije. Obeh koristi trdijo morda včasih druga ob drugo, a mednarodne simpatije med Združenimi državami in Nemčijo so utrjene po dogodkih na skrajnem vzhodu. Večkrat se je z emfazo opozarjalo na sorodne vezi med Anglijo in Združenimi državami, a te vezi so istotako močne med Nemčijo in Združenimi državami.

Car daroval 5 milijonov. — Iz glavnega mesta v Črni gori, Cetinje, se zatrjuje iz dobro poudčenih krogov, da se je ponudil car Nikolaj v plačilo vseh velikih del, namenjenih javnosti in ljudskim koristim. V prvi vrsti volja to za zidanje novih cest, med kojimi bo jedna peljala iz Cetinja v Danilov grad in bo velike strategične važnosti. Načrt izdelati car in je v gori omenjeno svrhu že določil 5 milijonov frankov.

Nesreča na morju. — Iz Madrida poročajo, da nemška vežbaniška ladja „Gneisenau“ se je potopila v luki otoka Malaga. Poveljnik je bil ukazal, da glede na razsajajoči vihar zakurijo kotle. Verige pri sidru so se utrgale in ladja se je zdrobila ob uhođu v luko. Mrtvih je okoli 100, le malo se jih je rešilo.

Novo puške. — Neki Norvežan je izumil novo puško, ki s svojo konstrukcijo nadkrijuje vse dosedanje puške. V berlinski vojni soli se je delalo s to puško poskuse, ki so sijajno vspeli. Nemški cesar je že ukazal, da se oboroži jeden hanoverski bataljon s to puško.

Štrajk v Antwerpenu. — V Antwerpenu stavkajo delavci v lukah, stavkajočih je okoli 8000, ki so se preteklo nedeljo podali vsi pred mestno hišo, kjer je župan sprejel njihovo deputacijo; obljubil jim je, da bode v teku 5 dni skušal pridobiti delodajalce zastavljene jim pogoje.

Ogromen davek. — Poznani baron Hirsch je zapustil po smrti društvu židovskih kolonistov sedem milijonov funtov sterlingov. Angleške finančne oblasti so zahtevale od te zapuščine davek; toda društvo se je temu upiralo, češ, da je inozemsko društvo. Pridržno sodišče pa ni uvaževalo tega ugovora, in je društvo pred kratkim plačalo ogromen davek v znesku 1.260.000 funtov sterlingov.

Dedščina 360 milijonov. — V Ameriki je pred časom umrl svetovnoznani Vanderbilt, ki je zapustil uradno na 72 milijonov dolarjev ali 360 milijonov frankov cenjeno premoženje. Radi dedne pravice so nastale težkoče, ki so se pa sedaj odstranile, in dobi Alfred Vanderbilt, akoravno drugi sin ranjkega, 44.500.000 dolarjev, Kornelij, prvorojenec, ki se je poročil proti očetovi volji, 7.500.000 dolarjev; ravno toliko je dobil vsak ostalih dveh bratov. Vdova po Vanderbiltu je dobila legat 2 milijonov in pa letni dohodek 250.000 dolarjev. Oporočni izvršitelji, domači uslužbenci in razni dobrodelniki zavodi, so dobili 571.000 dolarjev. Dedna taksa znaša 520.000 dolarjev.

V južni Afriki. — Buri so ustavili blizu Vlakaagte pri Standertonu železniški vlak ter se polastili 130 konj. Drug oddelek Burov je zaplenil na farmah mnogo goveje živine in ovac ter jih dovedel Burom pri Vlakaagte. — Burski general Dewet je v nevarnosti, da ga Angleži popolnoma obkolijo; nameraval je prndreti v Kap-kolonijo, toda to se mu ni posrečilo radi narastlih vod in se umika sedaj proti severu; da bi ušel Angležem, je pustil na mestu jeden top, 400 konj in veliko vozov. — „Daily Express“ javlja, da so bili Angleži v južni Afriki zopet premagani. Več tisoč Burov je naskočilo tabor generala Clementsa v Barbetonu. Spočetka so bili Buri odbiti, a napad so ponovili z največjo silo ter vzeli po hudem boju angleško taborišče. Bajé je padla velika mno-

zica častnikov ter je bila večina angleške vojske ujeta; ulete so tudi 4 stotnije polka „Northumberland“. Clements se je umaknil v Heckpoort. Iz Lorenzo Marqueza poročajo: Položaj v Komatiportu je resen, 1500 Burrov je v bližini, Angleži pričakujejo naskok. Anglesko konjenstvo je odšlo v Sabiel. Vse čete so pripravljene za boj. Lord Kitchener javlja tudi: Buri so napadli kraje Lichtenberg, Betlehem, Wrede in Vryheid-a brez uspeha. Pred Lichtenbergom je padel burski general Lemmer. Buri se torej zopet prav energično gibljejo. In v tem času pojde Krüger baje v London k Salisbury-ju, pogajati se radi miru. Možno je, da doseže ugoden mir. — General Dewet, kojega so Angleži obkolili, je po večkratnih napadih na iste s precejšnjimi izgubami ubežal nevarnosti, ki mu je pretila. Angleži so mu vzeli jeden top in ujeli 22 mož.

Dogodki na Kitajskem. — „Standard“ je prinesel brzojavko iz Sangaja, da je cesarica-vdova zadovoljna s temi mirovnimi pogoji. Cesar naj se vrne kmalu v Peking. plača naj se odškodnine 50 milijonov funtov sterlingov, vsako poslanstvo naj ima stalno stražo 2000 mož, v vsaki pokrajini kitajske države se nastavi tuj svetovalec tamošnjim oblastvom. Li-Hung-Čang je izjavil, da poslje kitajska vlada po sklepu miru prostovoljno svoje odposlance na Nemško in Japonsko, ki naj prinesejo dotičnim vladam tudi moralno zaščeno. Kitajska je pripravljena storiti vse, kar zahtevajo vlasti, samo svoje zemlje ne odstopi nič. Po zadnjih vesteh, ki so došle iz Washingtona, je Angleška pripravljena podpirati te mirovne pogoje. Ker so spremembe, koje je stavila Angleška, neznatne, ne nasprotujejo onim načelom, kojih se drže Zedinjene države. S stališča Zedinjenih držav najbrže ne bode nikakih zaprek za skorajšnji konec mirovnih pogajanj.

Narodno gospodarstvo.

Izseljevanje avstro-ogerskih Slovanov. — Po poročilu našega konzulata v Novem Jorku je prišlo od 1. julija 1899. do 30. junija 1900. 2329 Čehov, 8906 Slovencev in Hrvatov, 36.855 Poljakov in 25.392 Slovakov iz naše države v Severno Ameriko. Ta statistika govori pač več nego bi mogli povedati debeli folijanti. Avstro-ogerska je, kar se tiče izseljevanja, druga država v Evropi. Prekosi jo samo še blažena Italija.

30 let ogerskih financ. — V dobi od 1. 1868. do 1. 1897. so se povisali stroški za penzije od 2-86 mil. gld. na 8-42 mil., za državni dolg od 48-52 mil. na 139 mil.; za upravo Hrvatske in Slavonije od 32 mil. na 8 mil.; za notranje ministerstvo od 9-5 na 15 mil., ministerstvo financ od 5-23 na 10 mil., ministerstvo pravice od 3 na 14 mil. — Iznos direktnih davkov je stopil od 58 na 108-5 mil., užitnine od 12 na 77 mil. Čisti dobiček tobaka je znašal do leta 1876. okoli 15 mil., sedaj je stopil na 33 mil. Prebitek od železnice je bil 1. 1876. : 1-16 mil. a 1. 1897. : 34-06 mil. Državni dolg je stopil od 268-85 mil. na 2212-98 mil., cena nepremičnega državnega imetka s 324-97 na 678-03 mil.

Zakonodajstvo v obrambo delavstva. — V Parizu so se pred časom sešli prijatelji te misli iz Francije, Anglije, Avstro-Ogerskega, Nemškega, Švice, Italije, Belgije in Nizozemskega na zborovanje mednarodnega društva za zakonodajstvo v obrambo delavstva. Izvolili so si stalno predsedništvo in določili za sedež društvu Švico. Izdelali so si tudi program, ki jasno določuje njegovo nalogo: 1.) Ustanoviti mednarodni urad, ki naj bi izdaval periodične zbirke takih zakonov iz vseh dežel, in sicer v francoskem, angleškem in nemškem jeziku; 2.) omogočevati proučevanje delavskih zakonov raznih dežel in držav; 3.) sklicevati mednarodna posvetovanja v obrambo delavskega zakonodajstva; 4.) izdelovati spominske spise ali na drugi način gojiti poučevanje vprašanja, kako gojiti mednarodno delavsko statistiko. — Društvo se je razdelilo v narodne sekcije. Na Nemškem so tako že poželj ustanovljati in kmalu bodo sledile tej druge.

Brivčev Koledar za leto 1901

je izšel v Trstu. — Koledar prinaša salivno gradivo in lepe slike. — Dobi se povsod, kjer je „Brivčev“ na prodaj. — Stane 25 kr. (50 vin.). — Kdor se naroči na „Brivčev“ plača 6 kron na leto.

Kje je?

Valentin Černuta, rojen leta 1875. v Spodnjem Logu (Unter-Breth) pri Bovecu na Primorskem. Leta 1893. je ostavil svojo domovino ter šel na Oggersko delati v žum. Od onega časa se ni čulo nič o njem. Kdor vé za njegov sedanj naslov naj blagovoli naznaniti njegovemu bratu: **Tomaž Černuta**, Bridger, Carbon Co. Mont. North-America.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 — GORICA — Via Giardino 8
priporoča

pristna bela in črna vina iz vipavskih, furlanskih, brislih, del matinskih in isterskih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerno. Postrežba poštena.

Leta 1881. v Gorici ustanovljena tvrdka
E. Riessner, v Nunski ulici 3,
(nasproti nunski cerkvi)

priporoča pred. duhovščini in slavnemu občinstvu svojo lastno izdelovalnico umetnih svetilk za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrob-nih vencev, za mrtvaške potrebe, voščeno sveče itd. vse po zmerni ceni. — Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo tiskarno črk na perilo.

Karol Draščik,

pekovski mojster in sladčičar
v Gorici na Kornu št. 8.

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za birmance, torte i. t. d.

Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

Kuštrin Anton
trgovec
z jedilnim blagom
Gosposka ulica št. 23.

Priporoča svojo zalogo jestvin in kolonijalij po jako nizkih cenah.

Ima zalogo vsakovrstnega olja, na vadnega in najfineje vrste „Luka“.

Razpošilja naročeno blago tudi na deželo po pošti od 5 klg. naprej.

Obljubljuje točno in hitro postrežbo.

Nova knjigovoznica,
preskrbljena po najnovejših zahtevah in z najnovejšimi pripravami
v Gorici, Gosposka ulica št. 7
(v hiši „Gor. ljud. posojilnice“).

Priporoča se slavnim krajinim šolskim svetom in učiteljsstvu za prevezavo šolskih knjižnic in sploh za vsako delo, bodisi v popravo ali novo izdelanje, za kar zagotavlja trpežni izdelek in točno postrežbo po jako kulantnih cenah.

Rojakom v mestu in okolici se priporoča udani

Ivan Bednařik,
lastnik knjigovoznice.

Važno za vsakega!

Razprodaja!
Za neverjetno nizko ceno, za samo gld. 2-95 se vdobi krasno garuluro, imajočo naslednjih šestnajst dragocinih krasnih predmetov:

- 1 žepna ura iz niklja Anker-Rem. (na željo postrebrnjena) s krasno vdelanim okrovom, natanjko regulirana s 3-letnim jamstvom ter etui.
- 1 eleg. oklopna verižica iz niklja ali goldina s privezki vred. Parizni sistem.
- 1 kravatna igla iz goldina s vdelanimi briljanti.
- 1 par pozlačenih zapetnih gumbov. Znamka „Garantie“.
- 1 garnitura gumbov iz goldina za predsrajčnike in ovrtnike; 5 komadov.
- 1 par uhanov iz pristnega srebra, uradno zaznamovana.
- 1 prstan iz goldina z eleg. kamnom.
- 1 pomajševalno žepno zrcalo v etui.
- Teh šestnajst krasnih in dragih predmetov z uro Anker-Rem. razpošilja za samo gld. 2-95, proti povzetju ali naprej poslanim zneskom tvrdka

Bratje Hurviz,

Eksportna hiša, Krakau, Stradom 17 (Avstr.)

Kar ne ugaša se tekom 8 dnij sprejme nazaj ter denar vrne, da se kupovalec nima bati nikake nevarnosti.

Bogate ilustrovane kataloge vseh dragocenosti zastojni in franko.

Sprejemajo se preprodajalci in agentje.

„Krojaška zadruga“

vpisana zadruga z omejeno zavezo v Gorici.

Gosposka ulica št. 7.

Velika zaloga manufakturnega blaga.

Priporoča cenj. odjemalcem svoje v obširni izbiri dospelo novo sveže blagó za jesensko in zimsko dobo, za ženske in moške; vsakovrstna sukna, kot: Loden, Cheviot, Kammgarn i. dr.

Krasna izbira volnenin, forštajnov (porhet), „Lawn Tennis“ i. dr. za ženske obleke.

Priporoča izborna perilo, bombažasto in cvrtnasto, katero prejema iz prvih slezkih tovarn; med temi ima tudi preproge, namizne prte, zavese, žepne rute, bombažaste in cvrtnaste, blago za blazine, plahte, kovtre, žamet in pliš v vseh barvah; prtenino, ogrinalke itd. Lepo perilo za moške in sicer: srajce, ovrtnike, zapetnice, prsnike, ovrtnice, nogovice, Jäger-srajce, za hribolazce itd. itd.

Vse po najnižjih in zadnjih cenah brez pogajanja.

Na željo se pošlje tudi uzorce, poštnine proste.

Odlikovana kleparska delavnica

Artur Makutz

Gorica

Ozka ulica št. 1 — Via Stretta 1.

Priporoča svojo kleparsko delavnico ter zalogo kleparskih izdelkov za kuhinjo itd., ima zalogo žlebov vseh vrst za nove stavbe, oziroma preskrblja iste v najkrajšem času.

Prevzema naročila za vpeljavo strelododov, tudi pozlačenih. — Izdeluje pumpe za vodo. Prireja vpeljavo vode z cevmi vsake vrste.

V lastni zalogi ima stroje za žvepljanje sodov iz cinkanega železa, škroplilnice proti peronospori (ponovljene po Vermorelovi sestavi); mehove za žvepljanje grozdja raznih sistemov itd. itd.

Postrežba točna. — Cene zmerno.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček

priporoča ravno kar izšle knjige:

„Marco Visconti“, ital. spisal Tommaso Grossi; cena s poštnino vred K 2-60.

„Odiseja“ II. izdaja; po Homeru proste prevel prof. A. Kragelj; cena s poštnino K 1-40.

„Venec slov. povestij“, III. knjiga, prevodi iz raznih slovan. jezikov; cena s poštnino vred K 1-40.

Na zahtevo pošljamo cenik naših izdaj zastoj.

POZOR!

Zaloga vsakovrstnega pohištva

Anton Breščak

v Gorici,

Gosposka ulica št. 14 in ulica Vetturini.

V zalogi ima

pohištvo vseh slogov

za vsak stan,

priproste in najfinejega izdelka v veliki izbiri.

V ZALOGI IMA: Podobe na platno in šipe, ogledala, žime in platno, razne tapacurije itd.

Daje tudi na obroke!

„Ljubljanska kreditna banka“

v Ljubljani
Špitalske ulice št. 2.

Nakup in prodaja

vseh vrst ren, državnih papirjev, zastavnih pisem, srečk, novcev, valut itd. po najkulantnejših pogojih.

Posojila na vrednostne papirje proti nizkim obrestim.

Zavarovanje proti kurzni izgubi.

Promese k vsem žrebanjem.

Sprejemanje denarnih vlog

na vložne knjižice, na tekoči račun in na girokonto s 4%, uim obrestovanjem od dne vloge do dne vzlaga.

Eskomt menjic najkulantneje.

Borzna naročila.